

KOMJÁTI GABRIELLA

LOUIS CAUL-FUTY

Egy tevékeny emberről és egy franciaországi népfőiskoláról – egy kitüntetés ürügyén

Louis Caul-Futy hatvanhárom éves, amikor nyugdíjasként családjával hazatér szülőföldjére, Felső-Szavoijába és megalakítja a Savoie Mont Blanc Népfőiskolát. Az alapítás pillanatában húsz ember igényei és szükségletei határozzák meg a kialakuló tevékenységek jellegét. Nyolc év elteltével – 2001-ben – tízezer résztvevője van a Népfőiskolának, tízezer embert sikerült bevonni a Népfőiskola által szervezett programok valamelyikébe.

A programok az 1993-ban kijelölt három fő célkitűzés megvalósulását szolgálják.

Ismeretátadás minden területen – gazdaság, szociális terület, technika, politika, tudomány, mindennapi élet, egészségvédelem stb. – a lakosság igénye szerint.

A civil társadalom fejlesztése az egyesületek segítségével, fejlesztési projektek kidolgozásával és olyan megmozdulások szervezésével, amelyek elősegítik a polgárok tevékeny részvételét a helyi élet irányításában.

Egyfajta szellemi nyitás utazások és cserék szervezésével.

Ez utóbbi célt az alapító így fogalmazza meg: „Arról van szó, hogy lehetővé tegyük az emberek számára különböző országok, népek, kultúrák felfedezését az ott élőkkal való személyes találkozásokon keresztül. Ez egy konkrét módja Európa megteremtésének, és az emberi kapcsolatok világméretűvé válásának.”

Felső-Szavoja megyének 650 000 lakosa van. A Népfőiskola nyolc, földrajzilag jól elkülöníthető területen telepedett meg. A helyi szervezetek autonóm módon alakítják ki programjaikat. A nyolc helyi szervezet munkáját a megyei szervezet koordinálja.

Kb. 45 000 euróból gazdálkodnak, ennek 80 %-át saját maguk teremtik elő. Egyetlen fizetett alkalmazottat leszámítva – aki az információs tevékenységet végzi – mindenki önkéntesként dolgozik.

Louis Caul-Futy a Népfőiskolai Szövetség megyei szervezetének elnöke, az országos szervezet alelnöke. „Szabadidejében” ír, előadásokat tart, utazik, járja a világot. Közreműködik a civil kezdeményezésre megszülető „Európai Polgárok Kartája” kidolgozásában, amely az alapvető állampolgári jogok megfogalmazásán túl javaslatokat tartalmaz a polgárok és az egyesületek közötti együttműködések kialakítására. A Karta végleges változata november végére várható.

A Népfőiskola keretében épültek és teljesedtek ki máig élő magyarországi kapcsolatai. Megszámlálhatatlan és sokszínű kapcsolatai között települési önkormányzatok, iskolák, egyesületek éppúgy megtalálhatók, mint gazdakörök, vállalkozók vagy hagyományörző csoportok. Magyarországi fejlesztések résztvevőjeként, segítőkjeként számtalan alkalommal járt nálunk, és látott vendégül Franciaországban magyarokat az ottani viszonyokat tanulmányozandó.

Utoljára 2002. augusztusában egy konferencia meghívott előadójaként járt Magyarországon. Ekkor vehette át Koncz Erika helyettes államtitkár asszonytól a Pro Cul-

tura Hungarica emléklakettet, amellyel a magyar állam itteni segítőmunkáját ismerte el és köszönte meg.

Louis Caul-Futy a következő szavakkal vette át a kitüntetést: „Számomra meglepetés ez a díj, hiszen nem számítottam rá, teljesen váratlanul ért. Ugyanakkor nem is vagyok annyira meglepve, hiszen az elmúlt évek során hozzászóltam már, hogy minden alkalommal, amikor Magyarországra jövök, annyi kedvességgel, szeretettel találkozom, annyi mindent kapok, hogy szinte már kezdem megszokni...”

*

Louis Caul-Futy 1930-ban született a franciaországi Felső-Szavoijában, Vulbens községben. Középkorában kerül Thonon-ba, ahol megszerzi az érettségi bizonyítványt. Édesapja halálakor hazatér, és átveszi a családi gazdaságot, amelyet két év elteltével elad. Ezt követően végzi el az OLIVETTI cégnél azt a továbbképző tanfolyamot, ami későbbi életét meghatározza. A cég franciaországi központjában, Thonon les Bains-ban kezdi gyakorlati éveit. Néhány évvel később a BOURGEY-MONTREUIL-nél, a legnagyobb francia szállítványozási vállalatnál helyezkedik el, az egyik képviselő igazgatói posztját tölti be tizennégy éven keresztül. Itt találkozik először és közvetlenül azzal, milyen nehéz és kemény a kamionvezetők élete, megélhetése. Ebben az időszakban – szolidaritásból, dacára vezető állásának – maga is 70-78 órát dolgozik hetente. Hamarosan tagja lesz egy, az ellenállási mozgalom által szervezett csoportosulásnak, amely fontos társadalmi problémákra keres választ, (pl. a nők helye a társadalomban...).

1970-ben már a Dolgozók Szabadságáért Egyesülés országos szervezetének titkára, ekkor költözik Párizs környékére feleségével és hat gyermekükkel. Hetilapot szerkeszt „Vie populaire – Népi élet” címmel, ez a ma is megjelenő „Az élet kerete” c. lap elődje. Rendszeresen jár külföldre, főként Belgiumba és Olaszországba, ahol hasonló érdeklődésű egyesületekkel alakít ki együttműködési kapcsolatokat. Mindeközben Franciaországban is folytatja segítő tevékenységét: 33 egyesületet hoz létre a társadalom különböző területein, népfőiskolákat, vállalkozásokat, családi- és fejlesztési szövetségeket. 1979-ben Jean-Pierre Chevenement, Belfort város polgármestere, későbbi belügyminiszter felkérésére kezdi el azt a fejlesztő-segítő munkát, amelynek során pályakezdő fiatalok társadalmi beilleszkedését, a pályakezdés feltételeinek megteremtését segíti. Ezt a munkát a város alpolgármestereként is folytatja.

Franciaországi és külföldi egyetemeken tart előadásokat. Jelentős sikereket ér el Lettországon „Ez mozog a külvárosban” című „Esszé”-jét feldolgozó előadásorozatával, amelyet a lett állam „Lettország ifjúságáért” emlékéremmel honorál.

1985-ben az Oktatásügyi Minisztérium és az Ifjúsági és Sport Minisztérium által létrehozott szervezet vezetőjeként segít a különböző külföldi minisztériumi és tárcaközi gaz-

dasági-fejlesztési együttműködések létrehozásában.

Othon tanfolyamokat, továbbképzéseket szervez, tanulmányokat készít a szükséges és lehetséges átképzési formákról – egy segítő szervezet létrehozásával irányítja ezt a munkát.

1986-87. Állami megbízatásként alakítja ki francia mintára a társadalombiztosítási rendszert Marokkóban; alapítványokba szervezi a helyi vállalkozókat. Hasonló feladatot teljesít Szenegálban és Elefántcsontparton is.

Hazatérte után európai kapcsolatait bővíti, Magyarországgal, Lettországgal és Romániával teljesíti ki együttműködését.

1992-ben nyugdíjba vonul, és visszatér szülőföldjére. Louis Caul-Futy ma La Roche-sur-Foronban él.

*Kitüntetései: Kiváló munkáért érdemérem
Ifjúságért emlékérem
Lettország ifjúságáért emlékérem*

A RENDEZVÉNYRŐL,

amelyre Louis Caul-Futy hazánkba érkezett, amikor is megkapta a magyarországi kitüntetést

„PARTNERSÉG ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS – az állam, a helyi önkormányzatok és az önkéntes szektor közötti párbeszéd megteremtése” címmel szervezett augusztus 24-25-én

Debrecenben szakmai találkozót a Kelet-magyarországi Közösségszolgálat Alapítvány. A Békés, a Hajdú-Bihar, a Heves, a Borsod-Abaúj-Zemplén és a Szolnok megyei Civil Házak munkatársain kívül a workshopnak külföldi szakértői is voltak, mégpedig Marion Horton az Egyesült Királyságból és Louis Caul-Futy Franciaországból. A – pályázati pénzből megvalósított – két napos program során a következő témákban hangzottak el előadások:

– Az állam és az önkéntes szektor együttműködése az Egyesült Királyságban és Franciaországban. Az együttműködés példái országos, regionális és helyi szinteken.

– Közösségfejlesztő módszerek és projektek.

– Európai Unió tapasztalatok.

A felvetések, kérdések, problémák közös megbeszélése az előadásokat követő műhelymunkák adtak alkalmat.

A Miniszterelnöki Hivatal Civil Kapcsolatok Főosztálya által támogatott program az egeri Civil Házat működtető Életfa Környezetvédő Szövetség és a békéscsabai, debreceni, miskolci, szolnoki Nonprofit Szolgáltató Központok „KÖRE PROGRAM – Közösségi részvétel és együttműködés” témában beadott közös pályázatának keretei között valósult meg.

Pocsajiné Fábán Magdolna

